

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1046/24
24.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марка Јоцића, председника већа, Данка Лаушевића и Јелене Шкулић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Росанде Џевердановић Савковић, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ и др, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Вила и браниоца окривљеног ББ, адвоката Зорице Вукић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 171/21 од 21.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 24.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Вила и браниоца окривљеног ББ, адвоката Зорице Вукић, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 171/21 од 21.06.2024. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 171/21 од 21.06.2024. године, окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ, оглашени су кривим, и то окривљени АА и ББ, због извршења по једног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, а окривљени ВВ и ГГ, због извршења по једног кривичног дела неовлашћена држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, па је, применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 43, 45 и 54 КЗ, те члана 424 ЗКП, окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца, у коју му се, у смислу члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору, одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр. 9/21 од

14.01.2021. године, који му се рачуна од 12.01.2021. године, када је лишен слободе, па до 29.09.2021. године када је мера притвора замењена мером забране напуштања стана, које време на мери се такође урачунава у казну затвора, почев од 29.09.2021. године па до 29.12.2021. године, када је решењем Вишег суда у Београду Кв.бр. 5513/21 иста према окривљеном укинута, па је окривљени ББ, применом наведене законске одредбе и одредби чланова 4, 42, 43, 45 и 54 КЗ, као и члана 424 ЗКП, осуђен на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју му се, у смислу члана 63 КЗ, урачунава време на задржавању, које му се рачуна од 12.01.2021. године, од 21,15 часова, када је лишен слободе, решењем МУП, ДП, ПУ за Град Београд Кт-15/21 од 12.01.2021. године, до 14.01.2021. године, до 11,48 часова, када је решењем ВЈТ Кти.бр. 8/21 од 14.01.2021. године, окривљени пуштен на слободу, док је, применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 43, 54, 64, 65 и 66 КЗ, окривљеном ВВ изречена условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено је одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у периоду од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а у случају опозива условне осуде у утврђену казну затвора, у смислу члана 63 КЗ, урачунаће се време на задржавању које му се рачуна од 12.01.2021. године од 21,15 часова, када је лишен слободе, решењем МУП, ДП, ПУ за Град Београд Кт-15/21 од 12.01.2021. године, до 14.01.2021. године до 11,35 часова, када је решењем ВЈТ Кти.бр. 8/21 од дана 14.01.2021. године, окривљени пуштен на слободу, те је, применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 43, 54, 64, 65 и 66 КЗ, као и члана 424 ЗКП, окривљеном ГГ изречена условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено је одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у периоду од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а у случају опозива условне осуде, у утврђену казну затвора, у смислу члана 63 КЗ, урачунаће се време на задржавању које му се рачуна од 12.01.2021. године од 21,15 часова, када је лишен слободе, решењем МУП, ДП, ПУ за Град Београд Кт-15/21 од дана 12.01.2021. године, до 14.01.2021. године до 11,35 часова, када је решењем ВЈТ Кти.бр. 8/21 од дана 14.01.2021. године, окривљени пуштен на слободу. Према окривљенима АА и ББ, у смислу члана 246 став 8 КЗ у вези члана 87 КЗ, изречена је мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци. Према окривљеном ГГ и окривљеном ВВ, у смислу члана 246а став 5 у вези члана 87 КЗ, изречена је мера одузимања предмета ближе наведених у изреци. Окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате износе ближе опредељене у изреци.

Против напред наведене пресуде, благовремено су жалбе изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због неправилне одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду Вишег суда у Београду К.бр. 171/21 од 21.06.2024. године, и то тако што ће окривљене АА и ББ, због предметног кривичног дела, осудити на казну затвора у дужем временском трајању;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Игор Вила, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду и окривљеног АА ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 246 став 1 КЗ, или преиначи првостепену пресуду и окривљеног АА огласи кривим за једно кривично дело из члана 246а став 1 КЗ и за једно кривично дело из члана 247 став 1 КЗ, или првостепену пресуду укине и предмет врати на поновно суђење, уз захтев да заједно са

окривљеним буде обавештен о седници већа;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Зорица Вукић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду и окривљеног ББ ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 246 став 1 КЗ, или првостепену пресуду укине и предмет врати на поновно суђење, уз захтев да, у смислу члана 447 став 2 ЗКП, буде обавештена о седници већа.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду, у поднеску Ктж.бр. 1106/24 од 04.10.2024. године, предложио је да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу Вишег јавног тужилаштва и преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр. 171/21 од 21.06.2024. године, тако што ће окривљеног АА и окривљеног ББ осудити на казне затвора у дужем трајању, а жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Вила и браниоца окривљеног ББ, адвоката Зорице Вукић, одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у складу са одредбом члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Игора Вила и браниоца окривљеног ББ, адвоката Зорице Вукић, на којој је размотрио списе предмета, па је, након разматрања навода и предлога из жалби, као и предлога јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, те након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања, који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбама бранилаца окривљених АА и ББ, побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 и став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да је изрека првостепене пресуде неразумљива, а да су разлози пресуде противречни изреци, односно да нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а они који су дати су потпуно нејасни и у знатној мери противречни. Међутим, супротно овим жалбеним наводима Апелациони суд у Београду налази да је изрека првостепене пресуде разумљива, те је првостепени суд дао јасне и непротивречне разлоге о свим одлучним чињеницама, из којих се закључује како су окривљени АА и ББ извршили по једно кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које су оглашени кривим.

Жалбама бранилаца окривљених АА и ББ, побија се првостепена пресуда и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, тако што се оспорава оцена изведених доказа, дата од стране првостепеног суда, и то пре свега међусобне комуникације овде окривљених, као и исказа сведока полицијских службеника ДД и ЂЂ, те и оцена одбране окривљених АА и ББ, уз оспоравање чињеничних и правних закључака првостепеног суда.

Међутим, према оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је, на основу свих потребних и изведених, те правилно цењених доказа, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности, чињенично стање потпуно и правилно утврдио и дошао до несумњивог закључка да су окривљени АА и ББ извршили радње ближе описане у изреци првостепене пресуде. При томе, првостепени суд је дао јасне и аргументоване разлоге за све своје чињенично правне закључке, које као правилне

прихвата и веће овог суда.

У прилог закључку првостепеног суда, да су окривљени АА и ББ извршили кривично дело које им се ставља на терет, поред писаних доказа и то записника о претресању стана и других просторија држаоца АА, записника о прегледу лица и потврда о привремено одузетим предметима, иде и чињеница да је из налаза и мишљења судског вештака мр Саше Крстића, утврђена како међусобна комуникација ове двојице окривљених, тако и комуникација окривљеног ББ са другим непознатим лицима. Наиме, из садржаја телефонске комуникације, која је утврђена вештачењем телефона окривљеног ББ, а посебно порука у којој окривљени ББ потенцијалне купце, за веће количине опојне дроге, упућује да контактирају првоокривљеног АА, као и порука међусобно остварених између њих двојице од 08.01.2021. године, утврђује се да је окривљени ББ у више наврата, по налогу окривљеног АА, купцима носио опојну дрогу, при чему окривљени у међусобној комуникацији користе жаргонске називе у виду “з” и “зел” и један другог обавештавају да ли је до продаје дошло тако што окривљени АА ББ пита да ли је “дао малом за з”, да ли да иде до комше, да извесни “...” неће ипак и да “од њега врати кусур малом ..”. Из конверзације је јасно, према правилном ставу првостепеног суда, утврђено да је АА давао налоге ББ, који су се односили на то коме да прода дрогу и конкретно коме да врати кусур, при чему су користили колоквијалне називе “з” и “зел” за опојну дрогу канабис. Имајући у виду да су се лица окривљеном ББ обраћала са намером да набави “витаминчиће”, “петарде”, “спид” и “траву”, на које поруке је он уредно одговарао, једном чак и наводећи да није он задужен за већу количину и често питајући купце да ли су се чули са АА, првостепени суд је несумњиво утврдио да је део одбране окривљеног ББ, у ком се изјашњавао управо на размењене поруке, неистинит. У прилог контрадикторности одбране окривљеног ББ, у делу у коме је изјавио да су се углавном обраћали њему да би добили АА, и да није знао ништа о томе, иде и чињеница да су се сви заинтересовани за дрогу обраћали именом и надимком “...” и слично, што неспорно, према правилном закључку првостепеног суда, указује да је окривљени био посредник и учесник у неовлашћеном промету опојне дроге. Чињеница да су окривљени АА и ББ живели у истој кући, у којој су дрога и вагица са траговима дроге пронађени, као и њихова међусобна комуникација и комуникација окривљеног ББ са купцима, указују да су окривљени АА и ББ извршили по једно дело које им се ставља на терет и да је комуникација управо била усмерена на продају дроге и на посредовање међу купцима исте и на њихово међусобно обавештавање о томе ко је дрогу купио, а ко је од исте одустао, а не на њихов “братски однос” и помагање у животном и емотивном сналажењу, како је одбрана то навела.

У вези са напред изнетим, првостепени суд је правилно поступио када је као нелогичну и неживотну оценио одбрану окривљеног АА, да не зна за побројане поруке и да не зна зашто га је ББ теретио, с обзиром да из садржине порука јасно произилази на који начин су њих двојица функционисали, каква је била подела посла, а што је у својој одбрани датој пред ВЈТ у Београду и сам окривљени ББ потврдио. Осим тога, оваква одбрана окривљеног АА је неживотна, неуверљива и нелогична, те супротна изведеним доказима, па и са налазом и мишљењем вештака др Бојане Кеџман и њеним изјашњењем на главном претресу, али и са исказима сведока полицијских службеника.

Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно поступио када је прихватио као међусобно сагласне исказе сведока ДД и ЂЂ, и то да су као полицијски службеници УКП Четврто одељење критичног дана опсервирани кућу АА,

када су у једном моменту видели да се једно мање возило марке “Suzuki” зауставило испред куће, а потом је сувозач изашао из кола, ушао у исту кућу и након тридесетак секунди изашао из исте, што им је био знак да се у кући догодила примопредаја и да у кући има дроге, након чега је једна екипа кренула за возилом и зауставила окривљене и личним прегледом код њих пронашла опојну дрогу, и то код ВВ један ПВЦ пакетић у коме се налазила материја у праху беле боје, за коју је касније утврђено да се ради о опојној дроги амфетамин, а код ГГ један ПВЦ пакет у коме се налазила материја у праху беле боје, за коју се касније утврдило да је опојна дрога амфетамин. Претресом куће АА, у којој живи са окривљеним ББ, и личним прегледом АА, пронашли су 50-54 грама амфетамина и вагицу за прецизно мерење, као и новац у износу од 20 еура и 5.000,00 динара. Наведене исказе сведока полицијских службеника првостепени суд је правилно у целости прихватио, имајући у виду да су њихови искази у сагласности са осталим изведеним и прихваћеним доказима са којима чине целину и међусобно се подударају, при чему су сагласни једни другима, али и деловима одбрана окривљених ГГ и ВВ.

Жалбом браниоца окривљеног АА, оспорава се закључак првостепеног суда да не прихвати одбрану окривљеног ГГ, да пронађену дрогу критичног дана није купио од окривљеног АА, већ му је он исту поклонио.

Међутим, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно поступио када није прихватио одбрану окривљеног ГГ да пронађену дрогу тог дана није купио од АА, већ да му је он поклонио у свом стану, након чега је ту дрогу однео у кола, у којима га је чекао ВВ, где су је поделили на пола. Наиме, оваква одбрана окривљеног ГГ, према правилној оцени првостепеног суда, је нелогична и неживотна, те дата у циљу прикривања кривице окривљеног АА, имајући у виду вредност и количину пронађене дроге и чињеницу да се, по уобичајеном животном следу ствари, промет опојне дроге не врши без накнаде, а посебно имајући у виду чињеницу да је одмах, непосредно након што је окривљени ГГ ушао и изашао из куће окривљеног АА, у истој пронађен и новац за који је суд утврдио да потиче од продаје опојне дроге. Изнети закључак првостепеног суда поткрепљују и остали изведени докази, а пре свега остварена телефонска комуникација која произилази из вештачења телефона окривљеног АА, а која је показала да је он имао својство продавца и посредника.

С обзиром на све наведено, првостепени суд је правилно поступио када није прихватио одбрану окривљеног АА у делу у коме је навео да је нађена дрога његова, али искључиво за личну употребу, да никада није продавао дрогу нити имао информације да је окривљени ББ имао везе са тим, да се ниједна порука не односи на продају исте и да је вагицу имао како би мерио дрогу јер је од самог почетка конзумирања имао здравствене проблеме због претеривања у количини.

У жалби браниоца окривљеног АА, истиче се да се међусобна комуникација окривљених, односи на ранији период, и не обухвата дан 12.01.2021. године, када је окривљени АА лишен слободе. Међутим, из налаза и мишљења судског вештака за област информационе технологије мр Саше Крстића, произилази да је вештак имао задатак да утврди и скине комплетан садржај међусобне комуникације овде окривљених, те да је у мобилном телефону окривљеног ББ пронађен велики број обављених комуникација како између окривљених и других лица, тако и између окривљеног ББ и окривљеног АА, а комплетан садржај је забележен у периоду од 01.01.2021. године до 12.01.2021. године, па тиме наведена комуникација упућује на

закључак да је предметна опојна дрога, која је пронађена и одузета дана 12.01.2021. године, била намењена даљој продаји.

Имајући у виду напред наведено образложење првостепеног суда, које се односи на оцену одбрана окривљених ББ и АА, односно да су ови окривљени извршили по једно кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, неосновани су жалбени наводи бранилаца ових окривљених, да је из образложења нејасно да ли су окривљени АА и окривљени ББ, дела за која су оглашени кривим, извршили у саизвршилаштву.

На основу утврђених чињеница поуздано се закључује да су окривљени АА и ББ извршили по једно кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, те се у њиховим радњама стичу сва законска битна обележја овог кривичног дела, како субјективне, тако и објективне природе.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљених ББ и АА, Апелациони суд у Београду је нашао да је првостепени суд правилно утврдио и ценио околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја на одлуку о кривичној санкцији. На страни окривљеног АА, првостепени суд није нашао отежавајуће околности, док је као олакшавајуће околности на страни овог окривљеног, ценио чињеницу која се односи на његову младост и коректно држање пред судом, те да је отац једног малолетног детета, док је на страни окривљеног ББ од олакшавајућих околности ценио његову младост и коректно држање пред судом, а као отежавајућу околност ценио је његову ранију осуђиваност. Имајући у виду наведено, првостепени суд је правилно поступио када је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца, а окривљеног ББ на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у које казне им се, на основу одредбе члана 63 КЗ, урачунава, и то окривљеном АА време проведено у притвору и на мери забране напуштања стана, а окривљеном ББ време проведено на задржавању.

И према оцени Апелационог суда у Београду, овако изречене кривичне санкције сразмерне су тежини извршеног кривичног дела, степену кривице окривљених, те околностима под којима је кривично дело учињено, и исте су нужне, али и довољне за постизање опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, као и сврхе кажњавања из члана 42 КЗ. С тога су супротни жалбени наводи јавног тужиоца, да изречена казна окривљенима АА и ББ, за извршено кривично дело, није адекватна и да је суд дао превелики значај олакшавајућим околностима на страни ових окривљених, као и браниоца окривљеног АА, да суд бројним олакшавајућим околностима на страни окривљеног, није дао одговарајући значај, оцењени као неосновани, с обзиром да се истима не доводи у питање законитост и правилност одлуке о кривичним санкцијама.

Такође, према налажењу Апелационог суда у Београду, неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА, побија првостепена пресуда и у делу одлуке о одузимању имовинске користи, а ово из разлога што је првостепени суд правилно нашао да је новац, пронађен код окривљеног АА, у износу од 20 евра и 5.000,00 динара, имовинска корист прибављена кривичним делом. Наиме, окривљени АА у својој одбрани се није изјашњавао о новцу који је код њега критичном приликом пронађен, нити је одбрана пружила било који доказ о пореклу пронађеног новца, међутим, а имајући у виду да је предметни новац пронађен непосредно након што је окривљени ГГ са опојном дрогом у

рукама, изашао из куће окривљеног АА, а да је суд утврдио да је опојна пронађена код окривљеног ГГ, управо купљена критичном приликом од окривљеног АА, то је првостепени суд правилно предметни новац и одузео од окривљеног АА, као имовинску корист прибављену кривичним делом.

Жалбом браниоца окривљеног АА, побија се првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што се истиче да је нејасно због чега је суд солидарно обавезао окривљене АА и ББ да накнаде трошкове кривичног поступка, у износу од 81.351,00 динара и у износу од 36.960,00 динара, с обзиром да сваки од окривљених треба да сноси оне трошкове кривичног поступка које је он проузроковао и који падају на њега, односно који су везани са доказима који њега терете.

Међутим, првостепени суд је правилно поступио када је, сходно члану 264 став 1 у вези члана 261 став 2 тачка 7 и 9 ЗКП, окривљене АА, ББ, ВВ и ГГ, обавезао да солидарно накнаде износ од 81.351,00 динара, Вишем тужилаштву у Београду, на име трошкова вештачења од стране вештака за област информационе технологије, те окривљене АА и ББ, да Вишем суду у Београду, на име обављеног психијатријског вештачења, солидарно накнади износ од 36.960,00 динара. Наиме, одредбом члана 264 став 3 ЗКП, прописано је да ће суд, у пресуди којом је више окривљених оглашено кривим, одредити колики ће део трошкова сносити сваки од њих, а ако то није могуће, одредиће да сви окривљени солидарно носе трошкове, па је тиме првостепени суд правилно поступио када је све окривљене обавезао да солидарно накнаде трошкове кривичног поступка на име вештачења од стране вештака за област информационе технологије, које се, као доказ, односи на све окривљене, те обавезао окривљене АА и ББ да на име обављеног психијатријског вештачења, солидарно накнаде ове трошкове кривичног поступка, односно вештачења обојице окривљених, обављеног од стране др Бојане Кеџман дана 12.10.2023. године.

Пошто се изјављеним жалбама, према оцени Апелационог суда у Београду, не доводи у сумњу правилност и законитост првостепене пресуде, то су жалбе одбијене као неосноване.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Росанда Џевердановић Савковић,с.р.

Председник већа-судија
Марко Јоцић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић